

„POKROK“ vychádza každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík, Uh. Skalica (Szakolca).

Články (inzeráty) účtujú sa ľavne a
platia sa vopred.

POKROK.

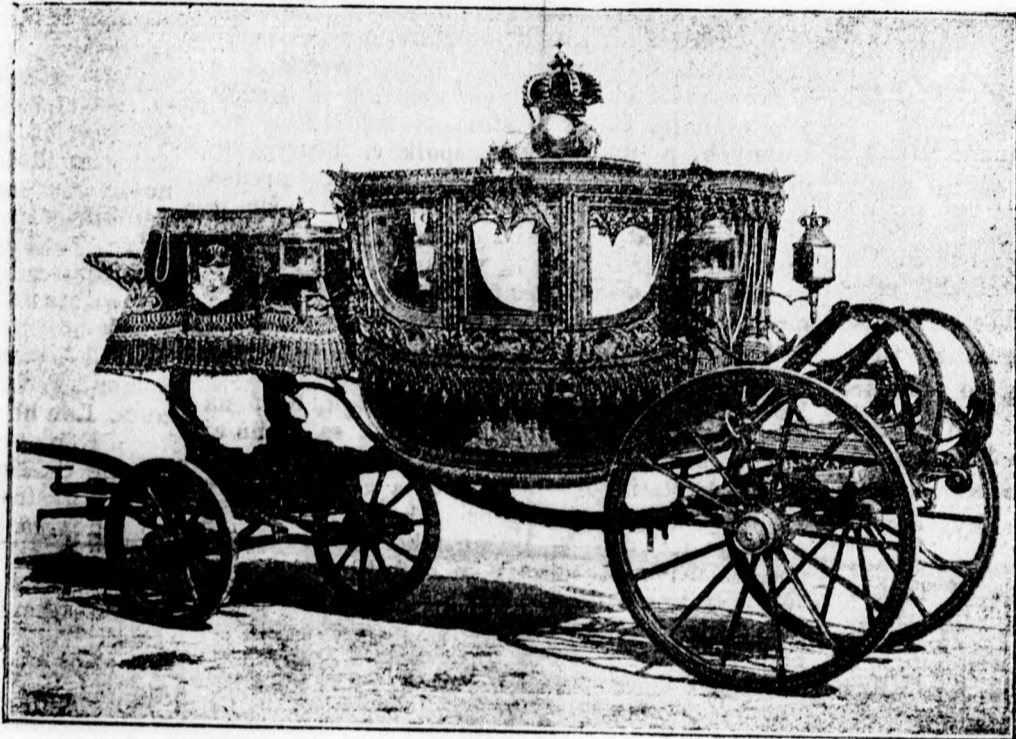
Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roka
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

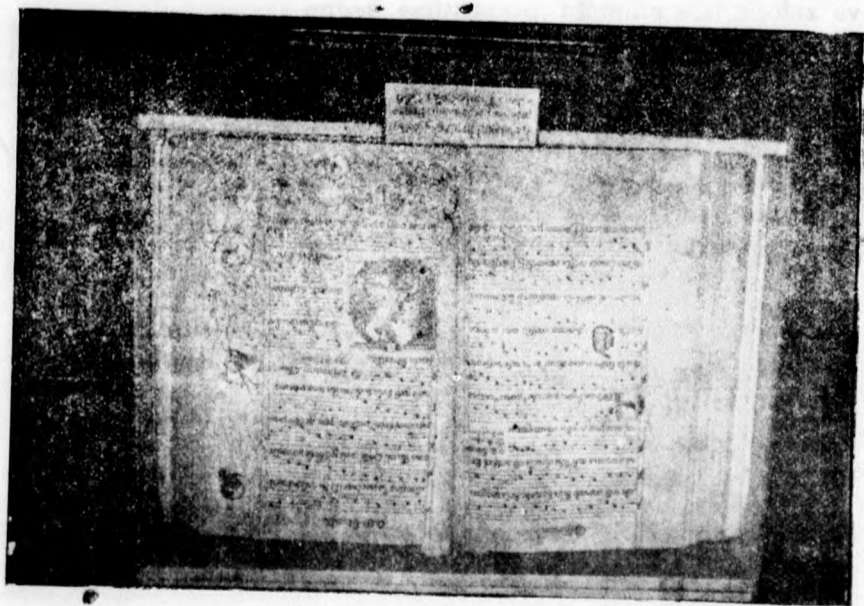
Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Nádherný dvorný koč,

Nádherný dvorný koč, na ktorom sa po sobáši do kráľovského palácu viezol kráľ Alfons XIII. s jeho nevestou, keď anarchisti vrhli pumu, aby kráľa zkátrili. Kráľovi sa nestalo nič, ani kráľovnej, ale vůz bol bombou roztretaný a mnoho nevinných ľudí prišlo o život a o zdravé údy.

Dva obrázky z muzea v Brandýsi nad Labem. Prvý predstavuje vkusne zariadenú pracovňu, druhý ale jednu starú, notovanú pieseň, ktorá v muzeu uschovaná je.

Naším mládencom.

Bliži sa zima, sú dlhé večierky, polní práca prestáva, povedzte my mládeni, čo že robievate? A vy my odpoviete: My ako sa zvečierieva ideme do krčiem a tam karty hrajeme a pijeme, my zase sa potulujeme a ľuďom všelijaké darobnosti robíme. Som presvedčený, že keď by ste mali verejne vyznávať vaše zamestnanie, vaše odpovede by takto zneli, a myslím málo by ich bolo, čo by odpísali: „u nás je tá obyčaj, že večer doma sedíme, naši pradú, peria drapú a ja im čítam noviny alebo iné poučné knihy.“

A vskutku veľká čiastka našej slovenskej mládeže je spustlá a každej vznešenej myšlienke neprístupná. Idte tak si len pozreť tanečné jeho zábavy. Kolkej surovosti, nevedelosti tam uvidíte. Slovenská mládež sa nevie zabaviť bez ošialstva a surovosti. Ukazuje to jej mravný úpadok a to nesmie byť tak. Keď sa mládež naša zabáva, slušný človek nemôže medzi ňu ísť. Pozrite si tak zábavu gbelských alebo kútskych mládencom, tolkej divokosti ste tak ľahko nevideli.

A to je všetko len preto, že mládež naša nič nečíta a nevedeláva sa.

Od pár rokov odobieram „Selské Hlasy“ časopis pre roľníkov a veľmi sa teším tomu, keď príde príloha „Selský Jinoch“. Čo je to?

„Selský jinoch“ v našej slovenskej reči je toľko ako sedliacký junák, sedliacký mládenec. A kto píše tieto noviny? Všetko sedliacký mládenec. Radostne chytám novinky tieto do rúk svojích a čítam tie články čo mládeni píšu pre mládencom, dopisy rozdielne v ktorých oznamujú kde akým spôsobom sa zabáva a vzdeláva mládež. Prebudení mládeni sa chytajú pera, rozmyšľajú a svoje myšlienky dávajú na papier.

Či to nemá krásne zamestnanie? Tí mládeni čo dopisujú, sú všetko najhorlivejší rozširovatelia dobrých novín.

Keď by sa v každej dedinke len jeden takýto mládenec vzorný a vzdelaný našiel, čo lepšieho, čo poctivejšie a čo múdrejšieho a striezlivejšieho je, by sa koľom neho shromáždilo.

Mládeni naši, nasledujte príklad vašich českých kamarátov, ktorí nie len že pilne čítajú a sa vzdelávajú, ale aj sami do novinopíšu, poučné články a dopisy.

Teraz budete mať k tomu čas, pod vlastným menom nám píšete do „Pokroku“, redakcia chyby opraví, lebo s chybami sa každá práca začína. Samostatný časopis nie sme si vstave založiť, ale milerádi prepustíme jednu čiastku nášho „Pokroku“ pre našu krásnu slovenskú mládež, v ktorej vzdelanosti a striezlivosti vidíme lepšiu budúcnosť.

Tak teda do práce! Najusilovnejších mládencom obdaríme krásnymi a poučnými knihami, v prvom rade s pravopisom našej miléj materinskej slovenčiny.

Chráňme sa dlhy robot!

Odkiaľ je to, že ľud náš tak pri veľmi zvykol na úver kupovať? No neidme ďaleko, len obzrime sa o pár rokov na zad a odpoveď máme tu. V tom čase, keď ešte potravných spolkov nebolo, ľud prinútený bol na dedine od toho sklepníka kupovať, jakého tam mal; súc na osade jedon alebo viaceri obchodníci spyknutí a ešte k tomu nesvedomí, nastrokovali tovar a partéku na ľud, zvlášť neľahkomiselné a na parády mnoho držiace osoby,

ktorých do svojej siete chceli dostať. Týmto vďačne a hodne sverili do veľkosti ich majetku, uspokojujúc ich tým, že však až zbytočné groše budú mať, potom si môžu dlh splatiť. No toto lákadlo a také povzbudzovanie len dráždilo a tým viac núkalo ľahkých ľudí na úver brať. Až konečne miera sa naplnila, svrchovaný čas bol dlhy si vyrovnat; ale nedajbože, zkadiaľ vziať na raz tolké peniaze! Ubožiaci, už vás chytil pavúk do jeho siete ktorých keď najprv obmotá, aby sa hýbať nemohli, potom im krv vyssaje. Zlostný obchodník však nestrýhol kedy budú mať jeho dlžníci peniaze, lež kedy ich nemajú, vtedy udrel na nich; — dobre vediac, že väčší zisk donesie mu nejaká výmena.

Tak sa aj stalo, lebo ináč to ani nemôhlo byť: dlžníci prinútení boli svoje dlhy obilím a formánkami si vyrovnat; a však smutne zbadali, že ich pri vážení klame, cenou obilia veľmi znižuje, formaníť museli v najšúrnejšom čase atď. a protirečiť nesmeli, lebo by im bol fiškála zavesil na krk. Hľa takto sa robilo vtedy a robí sa aj včul miestami, kde niet spolkov. Nepriateľ bohatnúl a ľud klesal hmotne i mravne — tam leží v kaluže vycicaný.

Ale aj tu sa naplnila miera trpkosti, už je jej dosť! Boh totižto vzbudil myšlienku v dobrodincoch, ktorí sa stali vysvoboditeľmi a ochrancami tých zničených, aby ich z kaluže von vytiahli. Čo sa aj stalo so založením potravných a úverkových spolkov, ktorýchžto cieľ je už ct. čitateľom dobre známy; predsa však vinikajúci cieľ p. spolkov medzi inšim je aj ten, aby varoval ľudí zmáhajúcich sa dlhom a preto aj ich stanovú sú v tom smysle složené, že len údovia do polovic účastiny požijajú úver s mesačnou splátkou aby takýmto spôsobom prišli čali sa k poriadku a nebrali dve na tri. Jestli sa ale v spolkoch tento spôsob prísne nezachová, ľudia ľahki výhodu túto nadužijú, berú na úver jak im len v ľubosti je a tak sa stanú aj marnotratnými, uchlácholajúc sa tým, že však na raz zaplatia. Ale príjde doba k plateniu, a však peniazi neni, vypozičať? takým ľuďom nik nežiči, teda pomôžu si, jako im zle svedomie sušká: buďto chytia sa cudzého imania a tým vyrovnajú dlhy svoje, alebo jednoducho odtaja, žeby toľko boli dlžni; jako keby sa im bolo pripisovalo, čo sa ale dokázat nedá, lež skôr sa dokáže stav dlžnosti. (Keby sa len správne zavádzaly dlhy do knihy, ale vieme o páde, keď sa ony jednotlivcom suchým perom do knihy škrábalý).

Nuž výsledok ľahkomyselného kupovania na úver je tak pre spolky, jak aj pre dlžníkov veľmi smutný a škodlivý: spolky majú nepriemnosti a škodu, dlžníci podobné a krom toho stanú sa marnotratnými; táto okolnosť zas privedie ich ku klamstvu a aj krádeži. Preto moji drahi, radšej si vypozičajte vyplatte si statočne dlhy svoje a na budúce chráňte sa ich robot či u žida alebo v spolkoch.

Zkusený.

Dopisy.

— **Soporňa.** Naša obec leží niže Serede za Váhom. Patrí už do nitrianskej stolice. Povrchný zkúmateľ by myslel, že u nás musí byť hojnosť všetkého a bohatstvo. Ono sa to jaktak dá rieciť na okolie Trnavy, ale jaknáhle prekrčíme Váh, hneď sa sotkáme s biedou. A menovite Soporňa, Pata a susedná farnosť Kôpošd sú známe svojou zaostalostou. I roľníctvo i remeslo mlynárske kedy si tu prekvitalo. No ale roľníctvo už celkom zapadlo a mlynárom tiež už zmrkáva a pomaly zapadne. Úpadnú aj oni. Aj roľníci, aj mlynári budú v hrob biedy uložení. A potom príjde pánstvo. Už čie, to iste neviem. Či spárkass, inžinierov a či židov, či iných pánov.

— A keď hľadáme korene našej zaostalosti k smutným presvedčeniam bývame privedení. Hlavná príčina sme my sami. My už či roľníci, či remeselníci radi by sme, by nám lepšej bolo ale nedbali by sme, keď by nám

sám dobrotivý Pán Boh snád neakým zázrakom ten blahobyť z neba soslal. My sami si už veru len málo lámeme na tom hlavu, či by sa čo dalo, lebo nie. Všeobecne len málo sa u nás číta. Chodí sem 26. Ludových Novín. To ale na takú obec je smečka. U nás len málo ktorý hospodár číta hospodárske knihy o oračke, o sejbe, o hnojení, o umelom hnojení; o stromkoch, o šlachetnom ovoci, o speňažení o hospodárskych plodín a podobných tisíc a tisícerych veciach. Ktore, jestli sa len zmôcť chceme, poznať musíme. O školách nechcem hovoriť, lebo dnes sa takým veciam vyučuje, z ktorých roľnicke dieťa, pražiadny ošoh nemá a tie najpotrebnejšie veci, sa tam nedozvie. Je pravda, tomu nie sú páni učitelia na príčine. Nim jak zahrajú, tak musia tancovať a ubohé dieťky s nimi Skola nám teda nepomáha ku zveladeniu. A to je dokázaná vec, že kde sa vo škole vyučuje srozumiteľno, tam kvitne obec. Za Moravou kvitne roľníctvo až radosť. Čo je toho prameňom? Dobré školy. Nuž my a tá naša ospalivá nevšímavosť je namnohým príčina nášho úpadku — Z druhej strany naša zanedbanosť zapríčinuje, že klesáme. Tak je to u nás, že o slovenský národ málo kto sačstará. Čo snami len už postvárali šporkassy? o sereďski kupci v minulosti a prítomnosti? čo rozlični liehvari? čo všeliaki závratníci žijúci s nás, uvrhnúc obec a jej statky do broznej zadlženosti? A práťelia, nikdo sa nás nezastál. Neprišiel ani náš ablegát. ani kto iný, čo by sa bol sľutoval nad Lazarom, ktorý upadol do nemilosrdných pazúrov ukrutnosti. My sme ten Lazar. I tí, ktorým sa to neľúbilo, len predsa mlčali, z tej príčiny, že sa to so Slovákmi robilo.

Kto nám pomôže priatelia moji? Ponajprv my si musíme pomáhať. Jako? Čítaním. Čítajme Ludové Noviny Pokroka rozširujme ich všade. Buďme svorní a jednomiselní, otvárajme si rozum. Veď Slovák má od P. Boha zdravý rozum. Len ho upotrebiť! Milujme sa, nedajme sa!

Neni vodcov! No len čakajte budú i tí! Okolie Skalice, okolie Šaštína má svojich vodcov. Šťastný kraj, U nás ich niet, ale predsa so srdca sa tešíme, že už v blízkej Trnave a Fraštáku sa čerstvo hýbu. Na oboch miestach zakladajú slovenské banky (šporkassy), ktoré nebudú peniaze shrabávať, jako to židovské činia, lež budú pomáhať slovenským roľníkom vo všetkých veciach. Len potom nech zabúdajú ani na nás, lebo ich preveľmi potrebujeme. Mali by prísť až do Serede. Oblahčilo by sa nám. No ale čo má prísť, príjde, — a dá Boh, že ani my sa nebudeme len žalovať, vždy, lež i tešiť raz.

Závažan.

— **Dolná Krupa.** Mne je ozaj divná vec, že ten radostný pohyb, ktorý sa začal na tomto okolí skrze Katolícke Kruhy, tak utíchol. Ani tento milý náš Pokrok nám viacej nedonáša zprávy zo života týchto vzdel vateľných spolkov k slovenského ľudu. A ja si to myslím že Kruhy na vždy ostanú cennými a váženými. Potrebne sú úverkové spolky, preužitocné potravné spolkové sklepy, — ale najužitočnejšími predsa ostanú Kruhy. Ja som tej mtenky, že kde nemajú kruhu, v ktorom by sa poradili, počuli, tam tie ostatné spolky len živorvia, ale zralého podkladu nemajú. A potom aj ten spoločenský život jak sa deli jeden od druhého, keď kde je čítací spolok, a kde neni. To je nebe a zem. Preto naši ľudia by sa o to mali starať by v každej obci bol Katolíky Kruh. My ho chvala Bohu máme a sme srdečne radi.

Od nás tak zvlášťneho nemôžem písať ničoho, leda že pripomeniem, že sa mládež chystá rozšíriť svoju činnosť. Posiaľ v kruhu nemali sme spevokol. Je tu v Krupej jeden nadaný mladý občan, menom, Justin Chynoránsky, ktorý zriedkavé hudobné schopnosti má. On má viesť našich milých mladochov, ktorí ledvá čakajú, by sa mohli začať učiť spev. No len si spievajte, veď ste spevavé stvorenia a spev je jedinké vaše potešenie. Bude to slúžiť zaiste ku etí mládeži a menovite ich vodcovi Justinovi Chynoránsky, ktorý si už i obstaral niektoré pekne štvorhlasné národné piesne. A A my, ktorí budeme mať šťastie Vás očúvať, budeme mať zase prehojnú radosť, že mládež tak pekne napreduje. Len napred!

Vašinsky.

Skalica. Rákóciové slavnosti zaključili nás jakýsi zbojnici krádežou. V noci po iluminácii bolo všetko tak opojené — smutkom či radostou, že naše bezpečnostné orgány nemali ani času chrániť majetky občanov. Na jednom konci hrála veselo muzika a na druhom veselo kradlo. Na hlavnej ceste k Holiču sa mili sa kmíni do hostinca pána P. Valacha, vystavili oblok, a v šenkovni otvorili kassu a vybrali z nej asi 60 kor.

Času mali mnoho, dvere zanesli k Mojžiške, kufor na majire do studne pred pána Zelenku. Isté je, že zloději dobre vedeli, že všetko „oslavuje“ a nik nestará sa o poriadok.

Zloději sa posiaľ nenašli a ani sa nenajú. Toto uvádzam patričným úradom do pozornosti.

Že traja strážnici bezpečnosti medzi 2—3 hodinou v sprievode viacej kamarátov na malom rynku postávali a ničoho nezbadali, je pri najmenej čudné. Doista mali ilumináciu alebo hipnotizáciu. (Poznámka sadzača.)

Mor. Sv. Jány. Vypráva sa o Melanchtonovi, že vstupujú do triedy školskej, pozdravoval žiactvo tými najvyberanejšími titulmi. „Najdostojnejší pánovia, veľaučení páni doktori, múdri otcovia mesta.“ — a podobne názvy dával svojim žiakom, ktorí sotvy metle odriasi.

On chcel vraj tým naznačiť a v žiakoch to povedomia vzbudí, že niektorí z nich budú hodnostármi cirkevnými alebo svetskými, z nich zase doktori a niektorí vynikajúcimi členmi mestského zástupiteľstva.

U našej mládeže by všetky tieto tituly nestačili. Čoho vtedy použil Melanchton o všetkých spoločne, musel by dnes hovoriť každému zvlášť. Aspoň by musel naznačiť všetky smery, ktorým sa terajšia mládež venuje. Nie na každej universite, ale v každej strednej škole musel by každého jednotlivého študenta asi takto oslovit: „Veľadostojný politik, múdry žurnalist, statočný bojovník za vznešenú „šalam eszme“ a podobné iné tituly a názvy upotrebiť.“

Dôkazom toho bol by nasledujúci dopis: Cestoval som s ranajším vlakom po Prešporke. Súc nezdravý, zasaďnul som do vozňa pre „nem dohányszok“ Po Dévénytő preplnili náš malý oddiel 10—12 ročný žiaci, cestujú do Prešp. na štúdie. Nechcem opisovať tie podlé, naničhodné reči týchto „soplošov“ ktorý zvlášť vyslancov dp. Jurigu a Jehličku s jejích nevymvtými papuľami etili, len to stome-niem, že keď od spolucestovateľa oslovení boli, aby takéto lármu nerobili a v oddielu tomto cigaretle nefajčili, jeden ako „sršen“ sa oborina neho hovoriac: Jemu nik nerozkáže a vyprosi sobe tykanie! Neprestal sa nadhazovať až keď som ho ja na vyvesenú cedulu upozornil a vysvetlil, že v tomto odiele sa nesmie fajčiť a že rodičia ich iste neposielajú politiku robiť, lež do školy A B C sa učiť. — Odpoľudňa cestujú nazpät, do toho istého vozňa som zasaďnul. Zž pár minút nahrnuli sa zase títo „sopláci“ a zbadajúc mňa, počali tak nahlas zase politizovať, a cez celý vozeň chodí a dvermi búchať, že som bol prinútený konduktérovi toto oznámiť. Tento ale jednoducho odpovedal: „Nemóžeme si pomôcť s týmito vasutasak gyermekeivel (detmi železničiarov)! — Či tak? S dečkami od železničiarov si pomôcť nemožete? aa s našimi ľuďmi grobijánite: „Szentelen, buta tót?“ Či je železnica pre „vasutasok gyermekei?“ Či také činy má cestujúce obecnstvo trpeť, nechať sa urážať? Odporúčam toto do pozornosti et. žel. direktie. *Učitel.*

Drobné zprávy.

Vinohradnícka zábava

ktorá bola na 28-ho októbra oznámená, je odložená na 4-ho novembra v nedeľu večer o 8-ej hodíne.

Každý účastník môže víno i burčák so sebou priniesť a spoludruhom zdarma ponúkať.

-Predstavenie tohoročného vinobrania Živé obrazy, spevy a vinohradníčné prednášky, vinohradnícky tanec.

Vstupné 50 halierov.

Zvláštné pozvánky sa nerozposielajú, každý poriadny človek je vítaný.

— V Norsku majú manželja na železničiach zvláštnu výhodu. Keď jedú pospolu, neplatia dve karty, ale len poldruhej. — To by mohlo byť aj inde!

— **Podivný dážď.** Koncom septembra panovala nad kanálom La Manche veľká hmľa, z ktorej sa naraz vynorilo mračno asi 2 kilometre dlhé. Toto sa roztrhlo a jedna časť padla nad mestom Sandvíst, ktoré ihneď bolo pokryté nesčíselným množstvom mravenčov, v dĺžke 7 centimetrov. Ľud musel utiecť do domov pred týmito nemilými hosťmi, ktorí všetko zničili, čo kde našli od potravín.

— **Členom spolku zdržanlivosti.** Každý štvrtok v čítárni „Kat. Kruhu“ prednáška a čajový večer.

Ziadať sa i starší členovia aby sa dostavili, noví členovia sa prijímajú.

Členom spolku sv. Vincenca do pozornosti. Členovia sa upozorňujú, aby svoje príspevky čím skorej zaplatili. Pán pokladník E. Pinkalský prijíma príspevky každú nedelu i sviatok v spolkovvej miestnosti, večer vo všedne dni vo svojom byte.

V mliekárni je k dostaniu dobrý starý sir 1 kg. 16 kr.

Licitácia. Dňa 8. novembra dopoľudňa o 11, hodine budú sa predávať na hrubej hospode v Skalici, všetky okná, dvere, kachle, škrydlica a iné veci.

Telefon.

Hrrr! Haló!
Kto volá?
Chudobný domkár od Chvojnice.
A čo chceš?
Prosím Vás, od kedy je to ve Skalici obyčajom, že naše ženičky, krestanky, u Vás ešte ráz musia sa nechať pokrstiť, aby neboly pokutované?
Čo s tým mieníte? Tomu nerozumieme?
Vysvetlím Vám to. Keď naše ženy idú do Skalice dačo z domu predať, nuž príjde akýsi Telátko, v. či ako sa po maďarsky volá, a každej žene namaluje kriedou na hlave na šiatku, lebo na prsiach na kabaňu križ, s ktorým odznakom musí chodiť po celý čas trhu, ak nechce ešte raz platiť od miesta.
Tuším je tomu tak.
A čo nemá ten vyberač toľko zárobku. aby si nechal u Vás k tomuto cieľu cedulky vytlačiť? Musí on s jeho špinavou rukou ten posvätný znak prziť a naše ženy cajchovať ako ovce? Veď je to hanba pre celé mesto!
Dobre, pripomeneme to inde.
Tak sa patrí, teraz s Bohom!
S Bohom! Hrrr!

BESEDNICA.

Jako je po cigánsky žiť?

V izbe sedím a čítam. Naraz sa strhne veľký krik a blačanie. So zvedavostou — že dakoho drú — priskočím ku obloku. Čo vidím? Cigánov a cigánky ozbrojené s kyjami a letia jako hlúpe hore dedinou. Z hora ale bolo počuť

brozné treskanie a lámanie kyjov. Viďem von a čo? Celá kopa cigánov, ktorí sa tak praji a biľi, že rusko-japonská vojna ku tej priróvnane je šuvix. Tu dvaja sa za vlasi drhnú, tam jeden druhého dusí, škrtí, znova kdeinde jeden na druhom polená kála, cigánky si oči vyškrabujú, ešte i malé cigánčatá účasť vzaly v bitke, ktoré vreštaly, jako by ich parom bral. No takých leš ani vojenská veda nezná, jako som ja videl.

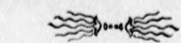
Dozre ma jeden cigán a prileti ku mne rozpravajúc mi, že ich pri sídu — rozumej cigánskom, bo ony majú svojho richtára — oklamali i feraz chcejú svoje právo vydobiť. Tu prileti druhý a ten mi vysoko nemecky hovorí, že on tu prišiel potrebné veci kupovať a tí — ukazujúc hore — započali bitku a nespravodlive, bo oni tých — ukazujúc na toho, čo pri mne stál — oklamali. Myslím v sebe, vás ani neviem kto vyrozumie. Každý má pravdu a ani jeden nemá pravdy. Čo mám robiť? Poviem divajúcim sa ženičkám: idte po richtára. Ale cigán odpovie rychle: prošim ponižene nejest doma. Idte po chlapov, nech rozoženú tú háveď. Chlapov nejest doma, odpovedajú ženičky. Konečne poviem, žeby išly po žandárov. Cigáni sa ale nič nebáli, bo dobrý čas si vyvolili na fechtovanie. Všetei sícejší boli v robote, len kulhavé deti doma ostaly. Kým ale žandári pridú — ktorí zriedka navštevujú našu obec — vtedy ani slychu o cigánoch. Rozpaprčený vojdem do izby a tí sa ešte tlačú, kým konečne nastal pokoj. Doista vošli do krómy a tam podpísali pokojný kontrakt. Pri čom sa dost dlho zabávali. Tak po dvoch hodinách znova čujem hluk. Idú cigáni veselo besedujúc. Pridú ku križnej ceste, tu už hlasnejšie začali rozprávať, jeden druhému hrozit, kým sa nelapili do plotov a nevytlamovali štangy, ktoré potom na drobné patičkv — také pod škvareninu — nepolámali. Keď s tým boli hotovi, započali skalámi. No ale to už bolo hrozné! Taký skalový dážď som ešte nevidel. Veď si len pomyslíte, skoro celú hľbu na cisarskej vyhádzali. Keľo oblokov vybili, som sa nepýtal — bo chcem chytré list poslať, bo tu telegrafu niet z tej chýrečnej bitky. Keď už ustali právetedy prišla richtárka, ktorá ich s prutikom rózohnala — no i ja som pomáhal. Cigáni si ešte nadávali a vyhrážali a potom sa rozišli.

Po bitke pride jeden cigán ku mne a povie: Pán veľkomožný, tí galgani ma zabili a ukazuje mi pod okom čosik poškrábaného. No ja mu dal medicíny, že zaraz z mrtvých vstal. Okolo mňa hodne cigánov býva, a na tú príležitosť náhodou až zo štyroch dedin boli prišli.

Len to som nemóhol pochopiť, ba ani teraz nemóžem, že pri celej bitke ani jednomu sa nič nestalo, okrem toho, ktorého zabili, keď ho zaškrabli. A to je skutočná pravda.

Nie cigán.

Odporúčajte Pokrok.

Oznamy

Hľadajú sa učni do učenia. Jeden do knihárskeho závodu. Jeden do klemberskeho závodu. Jeden na kolárske remeslo.

Hľadám obuvníckeho pomocníka na zákazkovú prácu. Práca stála. Nastúpiť môže hneď. **Jan Mráz,** obuvnícky master v Brockom.

D. Sensel

Strojová výroba pletených punčoch. v Holiči. (Ny. m.)

Shotovuje pančochy pre panie, dietky a pre pánov z bavlny a hodbávneho pletiva a síce len v prvej jakosti. Prijíma aj nadpletanie každého druhu pančoch za najľavnejšie ceny. — Rýchla zasielanie. — Dokonála výroba.

Odporúčame naším rodinám „Kolínsku Cigóriu.“

Oznam. V jednej dedinke pri Holíči je poľnosť pod 43 merie výsievky prvej triedy a jedna dobre idúca teháleň na predaj. Ke kúpe je dostatočné 6000 korún; ostatnie môže byť ina ráty splatené.
Blížšie udá p. Jozef Teslik v Skalici.

Hľadám kolárskeho pomocníka, a jedného chlapca za učňa. Práca stála. Plat dľa dohovoru. Nastúpiť môsu hneď.
Lukacsy Jozef,
kolársky majster v Holíči.

TELEGRAM!!

Sukne polovinové po . . . 75-70 kr. a vyše.
Sukne grisetové vyšivané po 1 zl. 20 kr. a „
Sukne satenové tlačené modne po 93 kr. a „
Sukne kanafasové modne po 1 zl. 10 kr. a „
Sukne atlasové modne . po 1 zl. 5 kr. a vyše,
Sukne glotové, prádlo biele i delnicke, zástery všetkých drnhov, ubrusy, soupravy, plátina, atď., všetko v rozličných farbách a modních vzoroch vyrába a dobierkou ľavne zasiela:

tkalcovna A. Jelínka v Jimramovė.

Vzerky zdarma a fvanke.

Bratia kresťané! Podporujte malopriemysel!
a len čistou ručnou prácu!

Sviece kostolné

všetkých druhov

voskové a polovoskové sviečky

stolné stearinové a parafínové, hladké a krútené, biele lebo barevné, ďalej

mydlá

ku praniu a voňavé

(toiletne), všetky

v najlepšej jakosti dodáva najľavnejšie

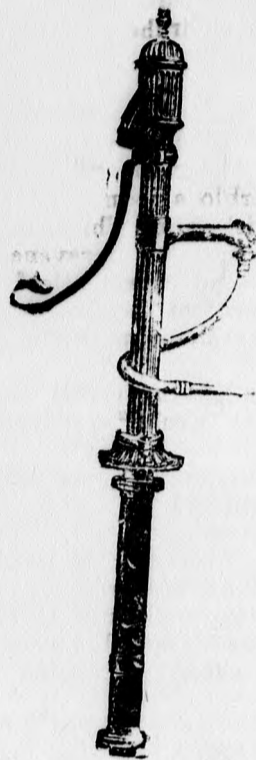
Prvá Královohradecká cis. a král. dvornia továreň na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,
Hradec Králové, Kárl. České.

Založeno roku 1816.

Pre dôstojné farné úrady zvláštné ľavné ceny!

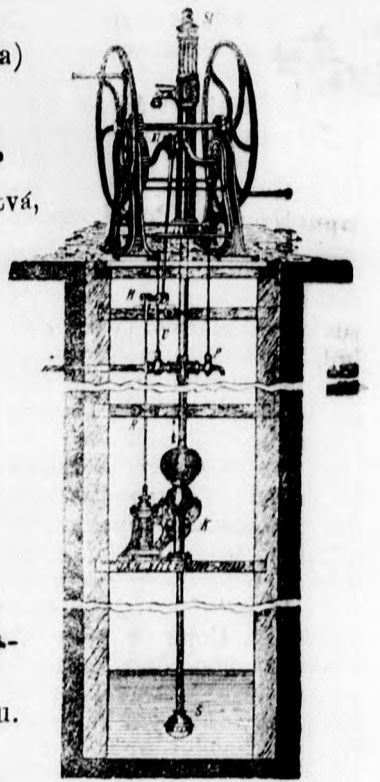
Solidna česká kresťanská firma.

Továreň na vodovody a pumpy
Jan Vítěz v Přerově (Morava)
zariaduje s plnou zárukou najlepšie

p u m p y

pre mestá, obce, veľkostatky, villy gazdovstvá, tehelne, továrne, zahrady, mliekárne atď

Geniíky a rady zdarma.

Spoľahliví zástupci a cestujúci sa príjmu.

Jesenský

Lipt. Sv. Mikuláš.

Výhradný odpredaj krmnehn vápna so značkou **Hospodár** pre celé Uhorsko.

1 kg. krmneho vápna so značkou **Hospodár** má viacej výživnej látky, ako 50 kg. kľče.

Nesseniteľné pre kone, voly, kravy, zrebce, telce, svine, prasce, ovce sliepky a vôbec statok a hydinu.

Pozor na značku!

5 kg. 2 kor. 80 h. poštou vyplatené.

Jozef Orlický,

veľkozávod plodinový a semenársky, vlastné nakladanie chýrne známych bzeneckých ogurkov.
Bzenec Morava.

Odporúča svoj sklad: šošovice, hrachu, fazule, maku, kmínu a všetkých do oboru spadajúcich plodin a zelenin: cibuľu, cesnak, kysanú kapustu ogurky.

Pre jaro pôvodné repové semená v najlacnejších cenách.

Zástupca pre Uhorsko.

Jozef Pařízek, Szakolcza

Upozornenie. Ktorý páni hospodári ešte za umelé hnojiva svoje povinnosti nezapravili, žiadajú sa úctive, aby si do 1. novembra vec do poriadku uviedli.
Potravný spolok v Skalici.

Oznam. Oznamujem ct. obecenstvu, že som otvoril v dome pána Mikuláša Raški z mojho vlastního mletia múčny sklep a sklad pod firmou Retezer P. Múčku dorábam z Banackej pšenice, ktorá je tak užitočná a biela jako aj z dolno-zemských párnich mlýnov. K dostániu v menšom i vo väčšom.

Z úctou
Retezer Pál, mlynár
Morvaör.